

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนและสโมสร

กลุ่มตัวอย่าง

1. เป็นนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประเภทอายุ 12 ปี ประเภทมัธยมศึกษา ประจำปี 2546 และนักกีฬาฟุตบอลระดับสโมสร ที่เข้าร่วมการแข่งขัน ฟุตบอลรายการ ไทย ลีก ครั้งที่ 8 ประจำปี 2546 โดยจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในส่วนของตัวจริงได้จากคนที่อยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทด์ที่ 75 และส่วนของตัวสำรองได้จากจำนวนคนที่อยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทด์ที่ 25 กรณีจำนวนที่ได้เป็นตัวเลขทศนิยมให้ใช้จำนวนเต็มที่มีมากกว่า ซึ่งเป็นนักกีฬาฟุตบอล 5 คนแรกของนักกีฬาตัวจริง และ 5 คนสุดท้ายของนักกีฬาตัวสำรอง ที่ผู้ฝึกสอนของทีมเป็นผู้กำหนด
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ได้มาจากการสุ่มอย่างเจาะจงตามคุณลักษณะที่กำหนด จำนวนนักกีฬาระดับสโมสร จำนวน 100 คน และระดับเยาวชนจำนวน 100 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุผลที่เป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาระดับเยาวชนและนักกีฬาระดับสโมสร ซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงมาจากแบบวัดแรงจูงใจภายในและภายนอกของไวส์ (Weiss's intrinsic/extrinsic motivation scale) ที่แปลเป็นภาษาไทยโดยพีรเจต รวีทอง (2537) โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจคำตอบเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การเป็นนักกีฬา

ตอนที่ 2 แบบวัดแรงงูใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเพื่อประเมินเกี่ยวกับแรงงูใจในการเล่นกีฬา ของนักกีฬา 5 ด้าน คือ ความท้าทาย ความอยากรู้อยากเห็น ความรู้แจ้ง ความคิดเห็นร่วมกับผู้ฝึกสอน และเกณฑ์มาตรฐาน จำนวน 30 ข้อ

ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นเครื่องมือในการวัดแรงงูใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาระดับเยาวชนและนักกีฬาระดับสโมสร โดยนำแบบสอบถามนี้ไปทำการทดลองใช้ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) กับนักกีฬาฟุตบอลระดับเยาวชนและระดับสโมสรจำนวน 60 คน โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .84 และแยกทำการทดลองใช้ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับนักกีฬาระดับเยาวชนจำนวน 30 คน ประกอบด้วยนักกีฬาฟุตบอลจากโรงเรียนสฤตดิเดช จันทบุรี โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี และโรงเรียนเทศบาลจันทบุรี โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .80 และทำการทดลองใช้ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ในส่วนของนักกีฬาระดับสโมสรจำนวน 30 คน ประกอบด้วยนักกีฬาจากทีมจังหวัดชลบุรี ทีมจังหวัดอยุธยา และทีมราชวิถี โดยทั้งสามทีมเป็นทีมที่เข้าร่วมแข่งขันในรายการ ฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานคิงส์ คัพ โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .86

แบบวัดแรงงูใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลแต่ละด้านประกอบไปด้วยคำถามในข้อต่อไปนี้

ด้านความท้าทาย	ได้แก่ข้อที่ 1, 6, 16, 22 และ 28
ด้านความอยากรู้อยากเห็น	ได้แก่ข้อที่ 3, 7, 11, 13, 18, 25 และ 30
ด้านความรู้แจ้ง	ได้แก่ข้อที่ 2, 8, 15, 24 และ 29
ด้านความคิดเห็นร่วมกับผู้ฝึกสอน	ได้แก่ข้อที่ 4, 10, 12, 17, 20 และ 21
ด้านเกณฑ์มาตรฐาน	ได้แก่ข้อที่ 5, 9, 14, 19, 23, 26 และ 20

เกณฑ์การให้คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อ คือ

ตรงกับความรู้สึกมากที่สุดทางด้านซ้ายมือ	มีค่าคะแนนเท่ากับ 1
ตรงกับความรู้สึกทางด้านซ้ายมือ	มีค่าคะแนนเท่ากับ 2
ตรงกับความรู้สึกทางด้านขวามือ	มีค่าคะแนนเท่ากับ 3
ตรงกับความรู้สึกมากที่สุดทางด้านขวามือ	มีค่าคะแนนเท่ากับ 4

ในข้อที่ 1, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24 และ 29 จะมีค่าคะแนนตรงข้ามกับข้ออื่น ๆ คือ

ตรงกับความรู้สึกมากที่สุดทางด้านซ้ายมือ	มีค่าคะแนนเท่ากับ 4
ตรงกับความรู้สึกทางด้านซ้ายมือ	มีค่าคะแนนเท่ากับ 3
ตรงกับความรู้สึกทางด้านขวามือ	มีค่าคะแนนเท่ากับ 2
ตรงกับความรู้สึกมากที่สุดทางด้านขวามือ	มีค่าคะแนนเท่ากับ 1

ความหมายของความรู้สึกด้านซ้ายมือ คือตรงกับความรู้สึกมากต่อข้อคำถามนั้น ส่วนความรู้สึกทางด้านขวามือ คือ ตรงกับความรู้สึกน้อยต่อข้อคำถามนั้น (รายละเอียดในภาคผนวก ข หน้า 83-87)

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือถึงผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการได้รายชื่อนักกีฬาฟุตบอลของแต่ละทีม ที่จะนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง (ภาคผนวก ง)
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้การตอบแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยและคณะผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้น 200 ชุด แยกเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าแข่งขันในรายการ ฟุตบอลกรมพลศึกษา ประเภทอายุ 12 ปี ประเภทมัธยมศึกษา ประจำปี 2546 จำนวน 100 ชุด และนักกีฬาฟุตบอลระดับสโมสรที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทย ลีก ครั้งที่ 8 จำนวน 100 ชุด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา โดยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. หาค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเกี่ยวกับลักษณะของแรงงูใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนและสโมสร
3. ทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแรงงูใจ เพื่อจำแนกกลุ่มนักกีฬาฟุตบอลเป็นแรงงูใจภายในและภายนอก ตามเกณฑ์ของ ฟิรเจต ธีวทอง (2537) ดังนี้

3.01 - 4.00 เป็นแรงงูใจภายใน

2.01 - 3.00 เป็นแรงงูใจภายในมากกว่าภายนอก

1.01 - 2.00 เป็นแรงงูใจภายนอกมากกว่าภายใน

0.00 - 1.00 เป็นแรงงูใจภายนอก

4. ทดสอบสมมติฐานโดยปรับใช้แนวคิดการหาขนาดของผล (effect size) ตามแนวทางของโคเฮน (Cohen, 1982 cited in Howell, 1989, pp. 208 - 209) โดยมีสูตรและเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

สูตร

$$r = \frac{\mu_1 - \mu_0}{\sigma}$$

σ

สัญลักษณ์ที่กำหนดไว้สำหรับการวิเคราะห์การวิจัยครั้งนี้ได้แก่

μ_0 คือ แรงงูใจของนักกีฬาระดับสโมสรในกรณีทดสอบสมมติฐานที่ 1 หรือนักกีฬาตัวจริงในกรณีทดสอบสมมติฐานที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่างเป็นค่าที่ใช้คำนวณ

μ_1 คือ แรงงูใจของนักกีฬาระดับเยาวชนในกรณีทดสอบสมมติฐานที่ 1 หรือนักกีฬาตัวสำรองในกรณีทดสอบสมมติฐานที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่างเป็นค่าที่ใช้คำนวณ

σ คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักกีฬา (ระดับสโมสรในกรณีทดสอบสมมติฐานที่ 1 และนักกีฬาตัวจริงในกรณีทดสอบสมมติฐานที่ 2) โดยใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากกลุ่มตัวอย่างเป็นค่าที่ใช้คำนวณ

โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของความแตกต่างที่ยอมรับได้ .50 ขึ้นไปและเนื่องจากการวิจัยนี้ไม่ใช่การวิจัยแบบทดลอง ค่าEffect size ที่ได้จึงคิดเป็นค่าสัมบูรณ์ ซึ่งเทียบเคียงคุณสมบัติของแรงงูใจให้เป็นหลักสำหรับเปรียบเทียบ ดังนี้

เกณฑ์ 0.20 มีความแตกต่างน้อย

0.50 มีความแตกต่างปานกลาง

0.80 มีความแตกต่างมาก